

Mária Čírová

S gymnastikou začala v štyroch rokoch v trnavskej Slávii a bola hrdá, že na ňu chodí. O štyri roky neskôr sa s vášňou pustila do hrania na klavíri, čo bol dôvod, prečo s týmto športom skončila.

Hudba sa stala jej životom a v súčasnosti ju poznáme ako jednu z najobľúbenejších slovenských interpretiek. Pred dvoma rokmi nadchla svojim vystúpením na galavečeri SGF pri príležitosti 100 rokov česko-slovenskej gymnastiky všetkých zúčastnených a s radosťou prijala aj ponuku na tento rozhovor. Mária Čírová dnes oslavuje narodeniny, ku ktorým žela nie len sebe a svojej rodine, ale aj všetkým ostatným najmä zdravie.

GYMNASTICKÉ PRVKY VNÍMALA AKO VÝNIMOČNÉ, O KARIÉRE SPEVÁČKY V DETSTVE NESNÍVALA

Ako si spomínate na hodiny gymnastiky?

Ako dieťa som to vnímala ako „makačku“, ale aj napriek tomu som sa na každú hodinu tešila. Bola som totiž to dieťa, ktoré do čoho sa pustí, to robí na 100 percent a s nadšením. Zároveň som bola fyzicky dobre vybavená, bola som ohybná a mala som silné ruky. Spomínam si, že sme mali trénerku z Ukrajiny, ktorá nám dávala poriadne zabráť. (pozn. SGF: Ľudmila Puškareva pôsobila v Trnave sedem rokov. Viedla slovenskú reprezentáciu junioriek a žien)

Keď nám prikázala zavesiť sa na rebriny a vydržať pokiaľ budeme vládať, vždy som ostala visieť ako posledná. (smiech) Možno by niečo zo mňa bolo, keby som neprestala trénovať....

Čo konkrétne vás na gymnastike bavilo?

Pohyb všeobecne a všetky tie výzvy, ktoré nás na tréningoch sprevádzali. Šnúry, preskakovanie cez kozu...Ja som sa vždy tešila, čo budeme robiť a mala som v sebe taký ten „chtič“, že všetko musím zvládnuť.

Vnímali ste gymnastiku ako náročný šport?

Určite áno, ale bola som hrdá, že tam chodím. Všetko, čo sme tam robili, mi prišlo ako čosi výnimočné.

Koľko ste sa gymnastike venovali a prečo ste skončili?

Gymnastike som sa venovala iba štyri roky a dôvod ukončenia bol jednoduchý. Od siedmich rokov som začala navštevovať aj hodiny klavíra, a ako to už u mňa bolo zvykom, pustila som sa do toho naplno. Moja pani učiteľka začala vo mne vidieť po dvoch rokoch veľký potenciál a oznámila rodičom, že pokiaľ chcú, aby som robila pokroky v hre na klavíri, musím okamžite prestať s gymnastikou. Tieto dve činnosti sa totiž vylučovali. Na jednej strane odo mňa vyžadovali pevné a silné ruky a na druhej jemné a uvoľnené. Rodičia vtedy rozhodli, že pôjdem hudobnou cestou.

Súhlasíte s tým, že gymnastika ponúka dôležitý základ pre správny telesný vývoj?

Rozhodne áno. Aj preto naša dcéra Zoe navštevovala od svojich troch rokov hodiny gymnastiky. Neskôr to prešlo do tanca, ale aj tam majú raz do týždňa gymnastiku.

Pochádzate z hudobníckej rodiny, bolo vždy vašim snom byť speváčkou?

Nesnivala som o tom, že raz budem slávnou speváčkou. Je pravda, že spevu som sa venovala skôr ako klavíru. Začínala som s ľudovým spevom a v tejto oblasti som mala aj celkom slušné úspechy, dvakrát som vyhrala celoslovenskú súťaž Slávik Slovenska. Musím však povedať, že klavír ma chytil akosi viac. Venovala som sa mu častejšie a po nejakom čase som so spevom úplne prestala a cvičila som iba hru na klavíri. K spevu som sa poriadne vrátila až v puberte, keď som sa stala sólovou speváčkou gospelovej kapely Trinity group.

Čo pre vás hudba znamená?

Sprevádza ma od útleho detstva a neviem si bez nej predstaviť život. Som veľmi rada za to, že som si našla partnera a manžela, ktorý to v živote mal, a stále aj má, úplne rovnako. Tým pádom si nemusíme nič vysvetľovať a hudba bude stále neoddeliteľnou súčasťou našich životov.

Covid-19 nás všetkých prinútil spomaliť a viac porozmýšľať nad tým, čo je v živote to najdôležitejšie. Ako prežívate celé toto obdobie?

Myslím, že budem hovoriť asi za všetkých, keď poviem, že najdôležitejšie je zdravie. Ak nie je v poriadku, tak nepomôžu ani peniaze, ani záľuby a ani dovolenky.

Toto obdobie prežívame v prvom rade spolu ako rodina. Našťastie pre nás to nebolo nič nové, lebo sme zvyknutí žiť spolu, a navyše s manželom spolu aj pracujeme. Pre nás to v tomto smere nebola veľká zmena. Ale veľká zmena to bola v našom pracovnom živote, a to pociťujeme veľmi.

Kultúrny priemysel je ochromený, chýbajú vám vaši fanúšikovia a koncerty?

Ani vo sne si človek nevedel predstaviť, že sa takéto niečo udeje. Ved' ešte v zime 2019 sme si naštudovali úplne nový, veľký, vianočný program, investovali sme veľmi veľa prostriedkov do technického a scénického vybavenia s tým, že nám poslúži niekoľko rokov. Netušili sme, že to všetko nám bude o pár mesiacov zbytočné. A samozrejme, neskutočne nám to chýba, hlavne po emočnej stránke. Tie koncerty sú niečo, čo potrebujeme pravidelne zažívať. Asi najviac nás zasiahlo, keď sme na jeseň pochopili, že prvýkrát za osem rokov nebudeme robiť vianočné koncerty. Vianoce sú pre nás úplná srdcovka, vydala som dva vianočné albumy a tá atmosféra počas celého decembra je úplne neskutočná. Tento rok to budeme musieť prežiť inak, sama som na to zvedavá.

Nedávno ste sa stali tretíkrát matkou – ako sa vám a Rubenovi darí?

Je to rovnako krásne ako dvakrát predtým. Rubenko sa stal už neoddeliteľnou súčasťou našej rodiny, veď o chvíľu bude mať štyri mesiace. Deti sa tiež tešia a myslím, že budú skvelí parťáci.

Aké náročné je pre vás skíbiť kariéru s tromi krásnymi deťmi?

Je to, samozrejme, náročné, ale dá sa to. My sme už vycvičení, takže tento tretí človečik pristúpil do presne nastaveného a rozbehnutého vlaku. Aj keď práve tento rok to nie je úplne rozbehnuté. (smiech) V prípade bežného fungovania je kľúčové mať dobre pripravené načasovanie. Vtedy to všetko funguje - za predpokladu, že sa niečo nepokazí. (smiech)

Vydali ste niekoľko albumov, patríte medzi veľmi obľúbené slovenské interpretky. Máte ešte nejaký hudobný sen?

Veľa svojich hudobných snov som si už splnila. Jedným z takých naozaj smelých bol pre mňa nezabudnuteľný výročný koncert v bratislavskej Inchebe a verím, že nie len pre mňa. Bol to koncert, kde som oslavovala 10 rokov na popovej scéne a zároveň moje 30. narodeniny. Hrali sme tam s veľkou kapelou, zborom a sláčikovým orchestrom. V tej istej veľkej sále Incheby som bola v roku 2008 na koncerte americkej speváčky Alicie Keys. Vtedy som ani netušila, že tam budem presne o 10 rokov vystupovať ja. Pred rovnako plnou sálou. To je asi sen každého slovenského interpreta. Ale stále mám aj iné hudobné sny. Jedným z nich je napríklad urobiť koncert s veľkým gospelovým zborom. Ale takým naozajstným!

Aké sú vaše záľuby?

Je ich viac. Z tých športových je to určite in-line korčuľovanie a z tých domácich je to varenie. V týchto náročných časoch je to aj celkom dobre, že sa dokážeme stravovať doma, a hlavne, že si dokážeme doma upiecť úžasný voňavý chrumkavý chlebík.

Každá žena má rada, keď má čas pre seba. Ako relaxujete?

Milujem wellness a hlavne masáže. Keď sa mi podarí vyhradiť si čas pre seba, väčšinou ho strávim na masáži.

Dnes máte narodeniny, čo by ste si sama sebe priali do ďalších rokov?

Hlavne zdravie pre celú našu rodinu. A nech nám vydrží tá úžasná atmosféra, ktorú sme si doma vytvorili.

Anouchka Žambochová

FOTO: OSOBNÝ ARCHÍV MÁRIE ČÍROVEJ